

พระราชบัญญัติว่า

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ดังต่อไปนี้

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“แร่” หมายความว่า ธรพยากรธรณีที่เป็นอนินทรีย์วัตถุ มีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอน หรือเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อย ไม่ว่าจะต้องถลุงหรือหลอมก่อนใช้หรือไม่ และหมายความรวมถึงถ่านหิน หินน้ำมัน หินอ่อน โลหะและตะกั่วที่ได้จากโลหกรรมหินซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และดินหรือทราย ซึ่งกฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม ทั้งนี้ไม่รวมถึงน้ำ เกลือสินเธาว์ ลูกรัง หิน ดินหรือทราย

“สำรวจแร่” หมายความว่า การเจาะหรือขุด หรือกระทำด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่มีแร่หรือไม่เพียงใด

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“ทำเหมือง” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ขุดหาแร่รายย่อย” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการขุดหาแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ร่อนแร่” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่และวิธีการร่อนแร่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“แต่งแร่” หมายความว่า การกระทำอย่างใดๆ เพื่อทำแร่ให้สะอาด หรือเพื่อให้แร่ที่ปนกันอยู่ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน และหมายความรวมถึงบดแร่ หรือคัดขนาดแร่

“ซื้อแร่” หมายความว่า การรับโอนแร่ด้วยประการใดจากบุคคลอื่นนอกจากการตกทอดทางมรดก

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“ขายแร่” หมายความว่า การโอนแร่ด้วยประการใดไป
ยังบุคคลอื่น

“โลหกรรม” หมายความว่า การถลุงแร่หรือการทำแร่
ให้เป็นโลหะด้วยวิธีอื่นใด และหมายความรวมถึงการทำ
โลหะให้บริสุทธิ์ การผสมโลหะ การผลิตโลหะสำเร็จรูป
หรือกึ่งสำเร็จรูปชนิดต่างๆ โดยวิธีหลอม หล่อ รีด หรือวิธี
อื่นใด

“เขตเหมืองแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดใน
ประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตร

“เขตแต่งแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบอนุญาต
แต่งแร่

“เขตโลหกรรม” หมายความว่า เขตพื้นที่ซึ่งระบุในใบ
อนุญาตประกอบโลหกรรม

“สถานที่เก็บแร่” หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุในใบ
อนุญาตเก็บแร่

“สถานที่พักแร่” หมายความว่า สถานที่ซึ่งระบุในใบ
อนุญาตขนแร่ให้นำแร่ไปเก็บพักไว้ได้

“อาชญาบัตรสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่
ออกให้เพื่อสำรวจแร่ภายในท้องที่ซึ่งระบุในหนังสือสำคัญนั้น

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“อาชญาบัตรพิเศษ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่เป็นกรณีพิเศษภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“ประทานบัตรชั่วคราว” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อทำเหมืองก่อนได้รับประทานบัตรภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“ประทานบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อทำเหมืองภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“ที่ว่าง” หมายความว่า ที่ซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน และมีใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินอันราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน และมีใช้ที่ดินในเขตที่มีการคุ้มครองหรือสงวนไว้ตามกฎหมาย

“มูลดินทราย” หมายความว่า เปลือกดิน ทราย กรวด หรือหินที่เกิดจากการทำเหมือง

“ตะกรัน” หมายความว่า สารประกอบหรือสารพลอยได้อื่นใดที่เกิดจากการประกอบโลหกรรม

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“ทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่น” หมายความว่า ทรัพยากรธรณีอำเภอหรือทรัพยากรธรณีจังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าในจังหวัดใดไม่มีทรัพยากรธรณีจังหวัดให้หมายความว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ทรัพยากรธรณีประจำท้องถิ่นและเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ กำขอตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำตามแบบพิมพ์ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด

คุณสมบัติของผู้ขอ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรและใบอนุญาต ตลอดจนการต่ออายุ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตร ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาต

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ประกอบ โทหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าคำขอและวางค่าธรรมเนียมล่วงหน้า
พร้อมกับการยื่นคำขอ และต้องออกค่าใช้จ่ายหรือวางเงินล่วงหน้า
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดดำเนินการและการออกหรือ
ต่ออายุอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบ
อนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ต่อทรัพยากรกรณีประจำท้องที่ด้วย
ถ้าได้มีการส่งยกคำขอหรือไม่ได้รับอาชญาบัตร ประทานบัตร
ชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาตด้วยประการใด ค่าใช้จ่าย
สำหรับกิจการที่ยังไม่ได้ดำเนินการนั้น ให้คืนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ
แต่ถ้าดำเนินการไปแล้วเป็นบางส่วนให้คืนให้เฉพาะส่วนที่ยัง
ไม่ได้ดำเนินการ

ค่าธรรมเนียมล่วงหน้าที่ผู้ยื่นคำขอวางไว้ ถ้าได้มีการส่ง
ยกหรือถอนคำขอนั้น ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับ
กิจการที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระในอัตราหนึ่งในสี่ของเงินที่วางไว้
เว้นแต่ในกรณีที่มีการส่งยกคำขอโดยมิใช่ความผิดของผู้ยื่น
คำขอหรือผู้ยื่นคำขอตาย ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ และ
มาตรา ๖ ตริ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“มาตรา ๖ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ ให้รัฐมนตรีโดย อนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด พื้นที่ใดๆ ให้เป็นเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษาหรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ได้

ภายในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดจะยื่นคำขออาชญา บัตรหรือประทานบัตรไม่ได้จนกว่ารัฐมนตรีจะได้ยกเลิกประกาศ ดังกล่าวนั้น

มาตรา ๖ ตรี พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่กรรมทรัพย์ากร ธรณีในการกระทำเพื่อประโยชน์แก่การสำรวจ การทดลอง การศึกษาหรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ และ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ถ้าอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทาน บัตรหรือใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบ อนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ภายใน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

กำหนดสืบหาวัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือการถูกทำลาย

มาตรา ๔ ถ้าผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะตั้งผู้ใดไว้เพื่อติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่แทนตน ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาต ต้องทำหนังสือมอบอำนาจและจดทะเบียนไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การทำหนังสือมอบอำนาจและการจดทะเบียนให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะติดต่อส่งหนังสือหรือคำสั่งแก่ผู้อื่นคำขอ ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาต ถ้าไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้โดยยอมรับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งข้อความในหนังสือหรือคำสั่งนั้นแล้ว ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

(๑) ส่งหนังสือหรือคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือ

(๒) ปิดหนังสือหรือคำสั่งไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นพยานในการนั้น”

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๕ ทวิ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าได้ออกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาตให้แก่ผู้ใดโดยกลาดเคลื่อนหรือโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ อธิบดีหรือรัฐมนตรีผู้ออกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจเรียกอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาตดังกล่าวมาแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นเสียได้

ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากการแก้ไขหรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นไม่ได้ ”

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กระทำโดยตัวแทนหรือลูกจ้างซึ่งได้กระทำเพราะเหตุเป็นตัวแทนหรือลูกจ้าง หรือกระทำเพื่อประโยชน์ของผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาต ไม่ว่าตัวแทนหรือลูกจ้างนั้นจะได้เป็นตัวแทนโดยทำหนังสือมอบอำนาจและจดทะเบียนไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ ให้ถือว่า ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต เป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ ในการสำรวจแร่หรือทำเหมือง ถ้าได้พบโบราณวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่พิเศษอันมีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษาในทางธรณีวิทยา นอกจากจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเก็บได้ซึ่งวัตถุนั้นแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตร จะต้องแจ้งการพบนั้นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่โดยพลัน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๑๒ ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือเขตเหมืองแร่หรือในเขตที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขึ้นหรือมูลดินทรายหรือในเขตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้กำหนดเขตเพื่อการดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาต เข้าไปยึดถือ กรอบครอง ทำลายหรือทำให้เสื่อมสภาพพื้นที่หรือทรัพยากรในเขตนั้น เว้นแต่ผู้นั้นมีสิทธิทำเช่นนั้นได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๓ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ นอกจากเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นแล้ว ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดแบบพิมพ์อาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรและใบอนุญาต

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร การอนุรักษ์แร่ และการทำเหมือง

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การเก็บแร่ การครอบครองแร่และการขนแร่

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม และการนำแร่เข้าหรือการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

(๖) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

(๗) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมดังกล่าวมอบหมาย และบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกอง กงสัมปทาน กรมทรัพยากรธรณี เป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง ก่อนถึงวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจแร่ในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งสำรวจแร่นั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตสำรวจแร่ อนุญาตผูกขาดสำรวจแร่ หรืออนุญาตพิเศษ

มาตรา ๒๖ นอกจากค่าธรรมเนียมการออกอนุญาตผูกขาดสำรวจแร่หรืออนุญาตพิเศษ ผู้ถืออนุญาตนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ซึ่งได้รับอนุญาตสำรวจแร่หรืออนุญาตพิเศษอีกต่างหาก และต้องชำระล่วงหน้า

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

การชำระค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ล้งหน้าอาจได้รับผ่อนผันให้ชำระเป็นงวดโดยมีประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ อาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถืออาชญาบัตรและให้คุ้มครองถึงลูกจ้างของผู้ถืออาชญาบัตรด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรสำรวจแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกอาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรสำรวจแร่ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจแร่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรสำรวจแร่

มาตรา ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่แต่ละคำขอจะขอได้ไม่เกินสองพันห้าร้อยไร่ เว้นแต่คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ในทะเล

รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก
ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
กำหนดไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

มาตรา ๓๐ การออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ในทะเล
รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้
แก่ผู้ขอแต่ละบุคคลได้ไม่เกินห้าแสนไร่และกำหนดอายุอาชญา
บัตรได้ไม่เกินสองปีนับแต่วันออก

มาตรา ๓๑ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องลงมือ
สำรวจแร่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาด
สำรวจแร่ และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงาน และการสำรวจ
ที่กระทำไปในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับ
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ตามแบบที่กรมทรัพยากรธรณี
กำหนดต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ภายในสามสิบวันนับแต่
วันสิ้นกำหนดนั้น และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการ
สำรวจที่ได้กระทำไปภายหลังนั้น ภายในสามสิบวันก่อนอาชญา
บัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นอายุ

รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอน
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เสียได้ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาด
สำรวจแร่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรผูกขาด
สำรวจแร่

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๓๒ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้สิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรนั้น ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย

(๒) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ซึ่งเป็นนิติบุคคลสิ้นสภาพนิติบุคคล

(๓) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง

(๔) เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ไม่รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดนั้น

(๕) เมื่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ นั้น นับแต่วันรับแจ้งคำสั่งเพิกถอน

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อผูกพันสำหรับการสำรวจ โดยระบุปริมาณเงินที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละปีตลอดอายุของอาชญาบัตรพิเศษ และจะเสนอให้ผล

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในกรณีที่ได้รับอนุญาต
พิเศษด้วยก็ได้

คำขออนุญาตพิเศษแต่ละคำขอจะขอได้ไม่เกินหนึ่ง
หมื่นไร่

รัฐมนตรีเป็นผู้ออกอนุญาตพิเศษ

อนุญาตพิเศษให้มีอายุไม่เกินสามปีนับแต่วันออก

ผู้ได้อำนาจอนุญาตพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพัน
สำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอนุญาตพิเศษ

มาตรา ๓๔ เมื่อได้รับคำขออนุญาตผูกขาดสำรวจแร่
หรืออนุญาตพิเศษแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้กำหนดเขต
พื้นที่อนุญาตผูกขาดสำรวจแร่หรืออนุญาตพิเศษ การ
กำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าว จะกระทำโดยการรังวัดหรือวิธีอื่น
ก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอ
หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวัน เวลา และ
สถานที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ

อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำขออนุญาตผูกขาดสำรวจแร่
หรือคำขออนุญาตพิเศษเสียได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอ

(๑) ขาดนัดในการนำรังวัดตามวรรคสองโดยไม่มีเหตุ
อันสมควร

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

(๒) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ หรือ

(๓) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด ๓ หรือหมวด ๔ หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น

มาตรา ๓๕ อาชญาบัตรพิเศษจะออกทับเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรอยู่แล้วมิได้

ถ้ามีเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว หรือประทานบัตรอยู่แล้วในเขตคำขอ การออกอาชญาบัตรพิเศษจะกระทำได้โดยกันเขตเนื้อที่ซึ่งมีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรอยู่แล้วในเขตคำขอนั้นออก

มาตรา ๓๖ เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา ๓๓ สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ผูกพันนั้นให้แก่กรมทรัพยากรธรณีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว

ในการสำรวจถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ใช้จ่ายในรอบปีข้อผูกพันใดเกินข้อผูกพันที่กำหนดไว้สำหรับรอบปีข้อผูกพันนั้น ให้มีสิทธิหักปริมาณเงินส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันปีต่อไปได้

มาตรา ๓๗ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการสำรวจเงื่อนไขและข้อผูกพันสำหรับการสำรวจตามที่กำหนดในอาชญาบัตรพิเศษทุกประการแล้ว จะขอต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษก็ได้ โดยยื่นคำขอก่อนอาชญาบัตรพิเศษสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษให้อีกก็ได้เป็นเวลาไม่เกินสองปีภายใต้ข้อกำหนดข้อผูกพันและเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ในการขอต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษอาจขอคืนพื้นที่บางส่วนของพื้นที่ไม่ประสงค์จะสำรวจก็ได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“มาตรา ๔๐ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องลงมือสำรวจแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรพิเศษ และต้องรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจให้กรมทรัพยากรธรณีทราบทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้น

มาตรา ๔๑ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษนั้นเสียได้ เมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรกก หรือมาตรา ๔๐”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ใดทำเหมืองในที่ใดไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตร

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตรให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ พร้อมกับหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่หรือมีแร่นิจที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอนั้น

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

คำขอประทานบัตรแต่ละคำขอจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกินสามร้อยไร่ เว้นแต่คำขอประทานบัตรทำเหมืองในทะเล”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ในเขตเนื้อที่ซึ่งได้มีผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ ผู้อื่นจะยื่นคำขอประทานบัตรมิได้ เว้นแต่ผู้อื่นนั้นเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๔๗ เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตร การกำหนดเขตพื้นที่ดังกล่าวจะกระทำโดยการรังวัดหรือวิธีอื่นก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้นำรังวัดตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ

อธิบดีมีอำนาจสั่งยกเลิกคำขอประทานบัตรเสียได้เมื่อผู้ยื่นคำขอ

(๑) ขาดนัดในการนำรังวัดตามวรรคสองโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกประทานบัตร

(๓) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบทหนึ่งบทใดในหมวด ๓ หรือหมวด ๔ หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นนั้น หรือ

(๔) เมื่อปรากฏว่าแร่นิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขอมิไม่เพียงพอที่จะเปิดการทำเหมืองได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ เมื่อได้กำหนดเขตแล้ว ให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ประกาศการขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอ โดยปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ และที่ทำการกำนันแห่งท้องที่ซึ่งขอประทานบัตรแห่งหนึ่งฉบับ เมื่อไม่มีผู้โต้แย้งภายในยี่สิบวันนับแต่วันปิดประกาศ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่จะได้ดำเนินการสำหรับคำขอนั้นต่อไป”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“มาตรา ๕๑ เมื่อได้กำหนดเขตแล้ว ถ้าผู้ยื่นคำขอประทานบัตรประสงค์จะลงมือทำเหมืองก่อนได้รับประทานบัตร ให้ยื่นคำขอรับประทานบัตรชั่วคราวต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นผู้ออกประทานบัตรชั่วคราว

ประทานบัตรชั่วคราวให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอสั่งยกเลิกคำขอประทานบัตรตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ให้ประทานบัตรชั่วคราวสิ้นอายุนับแต่วันสั่งยกเลิกคำขอนั้น

ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราวมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร

การโอนประทานบัตรชั่วคราวจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราวตายหรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถก็ให้ทายาทหรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้ถือประทานบัตรชั่วคราวต่อไป และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อมีการออกประทานบัตร ก็ให้ออกประทานบัตรให้แก่ทายาท หรือให้แก่ผู้อนุบาลถือไว้แทนผู้ยื่นคำขอ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิกถอนประธานบัตรชั่วคราวได้ในกรณีที่มิเหตุที่จะเพิกถอนประธานบัตรตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น

เมื่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายได้สั่งเพิกถอนประธานบัตรชั่วคราวรายใดแล้ว ให้คำขอประธานบัตรรายนั้นเป็นอันตกไป”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ประธานบัตรให้มีอายุไม่เกินสี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และในกรณีที่ผู้ขอประธานบัตรได้รับประธานบัตรชั่วคราวอยู่ก่อนแล้ว ให้นับอายุประธานบัตรเริ่มต้นแต่วันออกประธานบัตรชั่วคราวฉบับแรก

ในกรณีที่อายุของประธานบัตรชั่วคราวรายใดที่ได้้ออกให้แล้วรวมกันมากกว่ากำหนดอายุของประธานบัตรที่จะออกให้ก็ให้งดการออกประธานบัตรรายนั้น”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ นอกจากค่าธรรมเนียมการออกประธานบัตรชั่วคราวหรือประธานบัตร ผู้ถือประธานบัตรชั่วคราวหรือผู้ถือ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ประธานบัตรต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อใช้เนื้อที่ในการทำเหมืองตามจำนวนเนื้อที่ตลอดเขตเหมืองแร่ีกต่างหาก และต้องชำระล่วงหน้าแต่ละปี”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ การเตรียมการเพื่อการทำเหมือง เช่น การปลูกสร้างอาคาร ขุดทางน้ำ ทำถนนหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในเขตเหมืองแร่เพื่อประโยชน์แก่การทำเหมืองรวมถึงการก่อสร้างหรือติดตั้งเครื่องทุ่นแรง ให้ถือว่าเป็นการทำเหมือง”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ถือประทานบัตรในระยะเวลาหนึ่งปีแรกนับแต่วันได้รับประทานบัตร หากได้รับการยกเว้นตาม หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ ถ้าผู้ถือประทานบัตรไม่สามารถทำเหมืองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ เนื่องจากมีเหตุขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้ยื่นคำขอรับใบ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

อนุญาตหยุดการทำเหมืองตลอดทั้งเขตหรือบางส่วนของเขตเหมืองแร่ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ที่ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ที่จะออกใบอนุญาตหยุดการทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ประธานบัตรให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถือประทานบัตรและให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถือประทานบัตรด้วย”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อแร่เพื่อประกอบธุรกิจ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตซื้อแร่จากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่
ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

(๒) การซื้อโลหะที่ได้จากโลหกรรม

(๓) การซื้อแร่ตามชนิดและสภาพของแร่ที่แต่งจนสามารถนำไปผสมกับวัตถุดิบ หรือนำไปประกอบกิจการสำเร็จรูปได้ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) วรรคหนึ่งของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มอบเอกสารตามแบบพิมพ์ของกรมทรัพยากรธรณี ให้เพื่อแสดงว่าแร่ที่ขายนั้นเป็นแร่ที่ได้มาโดยประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรเลขที่เท่าใด และมีลายมือชื่อของผู้ถือประทานบัตรชั่วคราวหรือของผู้ถือประทานบัตรนั้น หรือของตัวแทนซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ในเอกสารนั้น”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตรหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ขายแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองตามประทานบัตรชั่วคราวหรือประทานบัตรนั้น”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๐๓ ทวิ เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดแร่ที่มีราคาต่ำหรือทั้งชนิดและปริมาณแร่ที่มีราคาต่ำ ที่จะให้ผู้ซื้อ ผู้ขายหรือผู้เก็บ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ได้ แต่ต้องเป็นแร่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๐๔ แล้ว”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๔ ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตรผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ หรือผู้ประกอบการโลหกรรม ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยฟิสิกส์อัตราค่าภาคหลวงแร่ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนตามปริมาณแร่ก่อนที่จะขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ได้ซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตก่อนแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ซื้อในเดือนที่แล้วมาภายในวันที่ห้าของเดือนถัดจากเดือนที่ซื้อ

(๓) ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ที่ซื้อแร่จากผู้รับใบอนุญาตก่อนแร่ ขนแร่ไปยังเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมของตนเองหรือเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมของบุคคลอื่นซึ่งอธิบดีให้ความเห็นชอบแล้ว บุคคลดังกล่าวจะขอผิดการชำระค่าภาคหลวงแร่

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ไว้ก่อนจนกว่าจะแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมนั้นแล้วเสร็จก็ได้ แต่ต้องวางเงินประกันหรือจัดให้ธนาคารซึ่งอธิบดีเห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ตามที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่กำหนด

(๔) ในกรณีที่ตระกัณมีสารชนิดอื่นที่ยังมิได้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่มาก่อนเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ผู้ประกอบโลหกรรมต้องชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับสารที่เจือปนตามปริมาณที่คำนวณได้ให้ครบถ้วนก่อนที่จะขนตระกัณนั้นออกจากเขตโลหกรรม

มาตรา ๑๐๕ ห้ามมิให้ผู้ใดมีแร่ไว้ในครอบครองแต่ละชนิดเกินสองกิโลกรัม เว้นแต่

(๑) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง หรือเป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ

(๒) เป็นแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร

(๓) ในเขตเหมืองแร่

(๔) ในสถานที่เก็บแร่ตามใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

(๕) ในระหว่างขนแร่หรือในสถานที่พักแร่ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตขนแร่

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

(๖) ในสถานที่ซื้อแร่ตามใบอนุญาตซื้อแร่

(๗) เป็นแร่ในเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมซึ่งได้มาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่ หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๘) เป็นแร่ที่ได้มาตามใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือใบอนุญาตร่อนแร่ หรือได้มาตาม (๓) วรรคสองของมาตรา ๕๒

(๙) เป็นแร่ที่มีไว้ในครอบครองเพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถานวิจัยของเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีส่วนราชการ องค์การของรัฐหรือสถาบันการศึกษา

(๑๐) เป็นแร่ที่อธิบดีอนุญาตเป็นหนังสือให้มีไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย หรือ

(๑๑) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้เครื่องประดับ ปฏิกิริยา หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของโลหกรรมหรืออุตสาหกรรม”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขนแร่ในที่ใด เว้นแต่

(๑) เป็นแร่ที่ได้รับใบอนุญาตขนแร่ หรือเป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

(๒) เป็นแร่ที่ได้รับมาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร

(๓) เป็นการขนแร่ในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม ภายในสถานที่ซื้อแร่ตามใบอนุญาตซื้อแร่ สถานที่เก็บแร่หรือสถานที่พักแร่

(๔) ในกรณีขนแร่ของผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือผู้รับใบอนุญาตร่อนแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่

(๕) เป็นแร่ของเจ้าของแร่ ซึ่งแร่ นั้นได้ มาตาม (๑) หรือ (๓) วรรคสอง ของมาตรา ๕๒

(๖) เป็นแร่ที่ขนแต่ละชนิดไม่เกินสองกิโลกรัม

(๗) เป็นแร่เพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถานวิจัยของเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการองค์การของรัฐหรือสถาบันการศึกษา

(๘) เป็นแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จรูปที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับ ปฏิมากร หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของอุตสาหกรรม

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

(๕) เป็นแร่ที่อธิบดีอนุญาตเป็นหนังสือให้ชนเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย หรือ

(๑๐) เป็นโลหะที่ได้จากโลหกรรม นอกจากเป็นการขนออกจากเขตโลหกรรม”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแต่งแร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ หรือเป็นผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตรซึ่งแต่งแร่ภายในเขตเหมืองแร่

ให้นำมาตรา ๑๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตแต่งแร่ และจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ในใบอนุญาตก็ได้”

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ใบอนุญาตแต่งแร่ให้มีอายุตามที่กำหนดในใบอนุญาตแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันออก และจะต่ออายุก็ได้ครั้งละไม่เกินสามปีนับแต่วันต่อ

ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่นั้น”

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๓ ทวิ และมาตรา ๑๓๓ ตรี แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๓๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๓๓ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๐ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

๒๔ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๔ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๗๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๑๓๘ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนประทานบัตรนั้นเสียได้”

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔ บรรดาแร่ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มา ได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๓ ตี มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๒ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด”

มาตรา ๔๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

“ มาตรา ๑๕๕ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิดตาม มาตรา ๑๓๓ ตี มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๒ เมื่อพนักงาน อัยการร้องขอ ให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ และเงิน รางวัลแก่ผู้จับ ร้อยละห้าสิบจากจำนวนเงินสุทธிகำขายของกลาง ที่ศาลสั่งให้ริบ แต่ในกรณีที่มิได้รับของกลางหรือของกลางไม่ อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายร้อยละห้าสิบจากเงินค่าปรับ ส่วนราย ที่ไม่มีผู้นำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับร้อยละสามสิบ

ในกรณีที่คดีเสร็จเด็ดขาดโดยการเปรียบเทียบคดีอาญา ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่าย เงินสินบนและเงินรางวัลตามวรรคหนึ่ง

การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่ง จ่ายแก่ฝ่ายผู้นำจับและฝ่ายผู้จับฝ่ายละเท่า ๆ กัน ถ้าผู้นำจับหรือ ผู้จับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัล แก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน”

มาตรา ๔๑ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราช บัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติแร่

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๔๒ บรรดาคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีอำนาจออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอตามจำนวนเนื้อที่ที่ระบุไว้ในคำขอนั้นได้

มาตรา ๔๓ บรรดาอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กหรือไบอโนลูตทำเหมืองชั่วคราวที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือประทานบัตรชั่วคราวที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะสิ้นอายุ แม้ว่าเนื้อที่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ที่มีใช้แร่เหล็กนั้นจะเกินกว่าเนื้อที่สำหรับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่บนบกหรือในทะเลดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ก็ตาม

ให้อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เหล็กที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุโดยให้นำมาตรา ๓๓ วรรคหก และมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ถือว่าเป็นอาชญาบัตรพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออก

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

ตามกฎหมายว่าด้วยแร่และใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษากงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือ
แย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑	คำคำขอ	ฉบับละ ๒๐ บาท
๒	คำอาชญาบัตรสำรวจแร่	ฉบับละ ๕๐ บาท
๓	คำอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่	ฉบับละ ๓๐๐ บาท
๔	คำอาชญาบัตรพิเศษหรือคำต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษ	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๕	คำประทานบัตรชั่วคราว	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๖	คำประทานบัตรหรือคำต่ออายุประทานบัตร	แปลงละ ๕๐๐ บาท
๗	คำใบอนุญาตหรือคำต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๘	ค่าใช้เนื้อที่	
	(ก) ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ	
	ทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ ๓ บาท
	(ข) ตามประทานบัตรหรือตามประทานบัตรชั่วคราว	
	ทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ ๑๐ บาท
๙	ค่ารังวัด ตามความยาวของระยะที่รังวัดทุก ๕๐ เมตร	
	หรือเศษของ ๕๐ เมตร	๑๐ บาท
๑๐	ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่ ๕๐ ตารางเซนติเมตร แรก	
	หรือต่ำกว่า แต่ละแปลง	๒๐ บาท
	ทุก ๕๐ ตารางเซนติเมตรต่อไป หรือเศษของ	
	๕๐ ตารางเซนติเมตร	๕ บาท
		แต่ไม่เกินฉบับละ ๒๐๐ บาท
๑๑	ค่าได้สวน	เรื่องละ ๕๐ บาท
๑๒	ค่าหลักหมายเขตเหมืองแร่	หลักละ ๕๐ บาท
๑๓	ค่าโอนประทานบัตร	แปลงละ ๑๕๐ บาท
๑๔	ค่าธรรมเนียมในคำตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง	
	ตามประทานบัตร	ร้อยละ ๒ บาท
๑๕	ค่าตรวจสอบ ทดลอง หรือวิเคราะห์ทางวิทยาการ	
	ตัวอย่างหนึ่ง ๆ แร่หรือธาตุหรือรายการละ	๕๐๐ บาท
๑๖	ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร	หน้าละ ๕ บาท
๑๗	ค่ารับรองสำเนาเอกสาร	ฉบับละ ๑๐ บาท
๑๘	ค่าขอตรวจสอบเอกสารหลักฐาน	เรื่องละ ๑๐ บาท
๑๙	ค่ากรอกแบบพิมพ์คำขอเมื่อผู้ประสงค์ยื่นคำขอ	
	ต้องการ	ฉบับละ ๕ บาท
๒๐	ค่าใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตรชั่วคราว	
	ประทานบัตร หรือใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
๒๑	ค่าจดทะเบียนหนังสือมอบอำนาจ	ฉบับละ ๒๐ บาท
๒๒	ค่าธรรมเนียมหยุดการทำเหมืองทุก ๑ ไร่	
	หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ ๑๐ บาท
๒๓	ค่าธรรมเนียมการท่อน้ำหรือชักน้ำ คำนวณตามปริมาณ	
	น้ำที่ใช้ทุกลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	
	ต่อ ๑ นาที	ปีละ ๑๐๐ บาท

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยแร่ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นเหตุให้ไม่อาจเร่งรัดและส่งเสริมการสำรวจแร่และการผลิตทรัพยากรธรณีอันมีค่าให้ได้ผลและอำนวยประโยชน์แก่ประเทศชาติได้ และประกอบกับทั้งค่าธรรมเนียมบางรายการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแร่ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้